

1839-08-02

AFSENDER

N. F. S. Grundtvig

MODTAGER

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 15 nr. 18

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

2. august 1831

mappe 15 nr 18

Højtærede, kære fru Schouw!

Tillad mig ved denne lejlighed at skrive til Dem, og bede Dem alene bringe baronen og baronessen min og familiens tak for de nyeste prøver på deres markværdige godhed for os, men også bevidne dem min sorg over, at deres enighed (hardtad) skal være indskrænket til deres fælles gode tanker om mig, og venskab for mig! Jeg havde begyndt et langt brev til baronessen, men jeg afbrød det mismodig ved tanken om, hvorlidt hun, som De hørte, var vant til at høre den sandhed af mig, jeg dog aldrig kunne fordølge, når jeg skulle have mindste håb om at bidrage til et tåleligere forhold, hvor et ønskeligt må synes ganske umuligt. Vil De dog ikke prøve Deres held med dem begge, eller dog med baronessen, da mit ord dog i det mindste tilsyneladende gælder mere for baronen, uden at det kan nytte, sålænge baronessen vil blive ved at behandle ham som en byrde og plage, hun bare ønsker at være kvit og, uden al den skam og ærgrelse, hun kan for sin uværdige og utålelige opførsel, gode frue! Ikke søster om, at skulle så den sidste, der benægtede hvad næppe nogen af os tvivler om: at baronen, med al sin urimelighed, plumphed, mistænkelighed og drilleri, sin alt for, dog både elsker og agter hende, dels om det og dels om, at det jo her slet ikke var spørgsmålet om, hvem der har den meste skyld, men kun om den grænseløse ulykke, der truer dem begge og alt hvad der afhænger af dem eller er sammenknyttet med dem! Mod sig selv, sine sønner og sine sande venner skulle baronessen dog have medlidenhed, om hun end slet ingen havde mod den, uheldige mand, der åbenbart langt mindre end hun er istand til roligt overlæg og til kraftig udførelse af en ny ~~besvarelse~~, som jo her er aldeles nødvendigt, når ikke få år skal gøre hele stillingen ubodelig. Sandelig, det ville ikke (have) undret mig, om baronessen for mange år siden havde fundet sin stilling utålelig og sådan (vejet) det uheldige bånd til en, men nu, med børneflokkens, nu da de brusende lidenskaber tid for begge skulle være ovre, nu skulle baronessen dog ikke have lidt så meget forgaves, eller for en øjeblikkelig tilfredsstillelse af sin forfængelighed og enerådighed (ny)offre den roes, hun skulle vinde, som hoved for en året familie og ledestjerne i en sørgelig forvirring, hvorvidt det, med al fasthed på den ene, forsigtighed og overbærelse på den anden side, ville lykkes baronessen at løse den opgave, er vistnok et spørgsmål, men arbejdede kun baronessen derpå, da var hun under alle omstændigheder sine venners varme deltagelse og alle ædle højagtelse vis, medens hun nu åbenbar(t) (i) fare for at forspilde begge dele, uden på den vej at kunne vinde det mindste der er værd at nævne. - Jeg ved, kære frue! De deler omtrent min anskuelse af det sørgelige forfald og derfor kan jeg ikke undlade at berøre det, skønt det meget muligt er ligeså rådvildsom jeg, i henseende til dels formildelse (af) ægteskab mellem to mennesker, som ikke står for hinanden, og hvoraf den ene er næsten ulægelig forvirret er for stor en ulykke, til for vore øjne at kunne forvandles til hurtig lyksalighed; men når dog parterne har, som mig har ~~synes~~, begge af naturen mere forstand, dybde, sandhed, kærlighed og ædelmodighed end de fleste, må man jo dog ikke opgive håbet om at forholdet, som har overstået den farligste tid, kan i eftertankens mildere dage blive anderledes tåleligt og fredeligt, end jeg nu med bedrøvelse så det, gerne ville jeg jo skrive til dem begge, som af mig har fortjent al det venskab, jeg kan vise, men i min rådvildhed vidste jeg intet bedre end at skrive til Dem, da et blot taksigelsesbrev under disse omstændigheder aldrig kunne være så velment eller klinge så varmt, at det jo i mine øjne blev utåleligt koldt og stift, det ved jeg, gode frue! De i alt fald vil sige vennerne, som virkelig bekymrer mig.

Hjertelig hilsen fra min kone og mig til til Thorvaldsen
og til de små.

med højagtelse og venskab

N.F.S.Grundtvig

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET



SKOYGAARD-MUSEET
Mappe 15 Nr. 18

Skipsmandsform Dronning
1839

Høiherred, som I sin Troskab!

Tillad mig ved denne Tillegget at sige
til dem og hende som vi alene bære Baronen og
Baronesken min og Familien taal som de mig og hvo-
vær som alder mærkværdige Gæster for os, men og
for hviden som min Sorg var at alder sigge
sandsat tal som indbrændt til alder faldt og
tanden om mig og Hæsteb for mig. Jeg fandt bar-
onnet at langt Gode til Baronesken, men jeg af-
troed det utværdig og tynde vil, færdigt hvo, som
de færdig var samt til at som den færdig af mig,
og jeg aldrig kunde færdig, naar jeg talte som
minde hvo om at bidrage til et saaledes som
sode som et Dertiligt man som gæst indtil
til de jeg ild gøre alder færdig med dem Gæster
eller jeg med Baronesken, da vil det jeg, det
minde som selvsælende gælder som for Baronen,
inden at det som mig, færdige Baronesken vil bli-
ve med at befærdig som som en færdig og færdig
hvo vunder at vær færdig og inden at det som og
dertiligt som som færdig som færdig og færdige
færdig. Som som færdig færdig! og ild vær færdig
alder færdig om, at dertiligt færdig som som
færdig, der bære som færdig Næst af en færdig
om: at Baronen med et som færdig, og færdig
færdig, færdig og færdig, færdig om det og dertiligt
om, at det som som færdig ild om færdig om
som den som den mig færdig, men den om den
gærdigt Ude, der som den Gæster og all
færdig om af færdig af den eller om færdig
færdig med den. Med som færdig som færdig og
som færdig som færdig Baronesken og

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

af Naturskønnelse og Kunstens Ædelhed, som
sindesløst og uovervejende er den eneste,
som man kan dog ikke nogen præbet mig, at
forfulde, som kan overbevise den forlystede,
der i flertallet vil blive under
den uendelige og fordybte, og jeg vil med
indvirkning på den som vilde jeg for
til den Gætte som af mig som forment all det
dramatiske, og den vilde man i min uendelige
vilde jeg vilde den end at blive til den,
da at blot i det sidste = den uden disse om-
stændigheder aldrig havde været som ualmind-
ligt eller slige som ualmind, at det er i ender den
den i ualmindelig Løst og Styr, det end jeg, gode
den! den i alt Løst vil jeg den som,
som vilde den vilde mig.

Med venlig hilsen fra min hustru og mig til
der forment til forment og til de som
Med venlig hilsen og Respekt
N. S. J. Jørgensen